

ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ

روبائىلىرىدىن

تاللانمىلار

ئىلكتىپ تۈزگۈچى: ئابراھىم

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر روبائىلىرىدىن

1

شېئىر يازماق ئاسان، ھەق سۆزلىمەك تەس،
شائىرغا ھېرىس تاما بولمىغاي ھەۋەس.
يازغاننى قەدىرلە ئاۋۋال سەن ئۆزۈڭ،
سېتىپ خەجلىگىلى ئۇ تاۋار ئەمەس.

ئەجەب بىر گۆش ئىكەن بۇ يۈرەك دېگەن،
ھەر تەندە ئۇ ھەر خىل ھېس قىلار ئىكەن.
ئەگەر ئۇ ئىچمىسە ۋىجدان شارابى،
ئىلغىدا ئېسىقلىق سېسىق گۆش ئىكەن.

ئۆتنە يېرىم قىلماق تۇرمۇشتا بار ئىش،
بىلىمنى ئۆتىنىگە ئالماقلىق خار ئىش.
بىراۋنىڭ تونىدا تەرلەيمەن دېمەك،
ۋىجدانلىق كىشىگە بىر ئۆمۈر ھار ئىش.

يالغانچىنىڭ تىلى چىچەكسىز پىلەك،
چىچەكسىز پىلەكتە نە قىلسۇن خەمەك.
ئۇزارغانسېرى ئۇ ئۆز ئىگىسىنى،
بوغىدۇ يىلاندىك بولۇپ چەمبىرەك.

ئاسمانغا نەزەر سال يۇلتۇز بساناق،
ئۈسۈشمەي ئۆتدۇ ئەزەلدىن ئىناق.
جاھان كەڭرى دوستۇم يېتەر ھەممىگە،
ئادەمگە ياراشماس، سۆڭەك تالاشماق.

ئەل ئۈچۈن يۈگۈرتسەڭ قەغەزدە قەلەم،
تاغلارنىڭ بېشىغا تىكەرسەن ئەلەم.
ۋە لېكىن سۇ قوشۇپ قويساڭ سىياھقا،
ئىزلىرىڭ تېز ئۆچۈپ، چىكەرسەن ئەلەم.

- شۆھرەت كە مېرىگە ئۇزاتقۇچە قول،
ئوتۇنچى ئايالنىڭ ئارغامچىسى بول.
تاجدارلارنىڭ تاجىسى كۆزى بولغۇچە،
كۆكلەم يامغۇرنىڭ بىر تامچىسى بول.

بىلمەكتىن مۇراد، نام - شۆھرەت ئەمەستۇر.

شۆھرەتكە ئىنتىلىش رەزىل ھەۋەستۇر.

بىلگەنى دان قىلىپ ئېتىزغا چاچساڭ،

ھوسۇلى ئەلگە بولسا، ئۇشبۇ بەستۇر.

سايلام بىلەن كىشى تۆرگە چىققان بار،
بىھەت قوشى قونسا ئەمەل تۇتقان بار.
ۋە لېكىن ئالمىلىق مەرتىۋىسىنى،
رىيازەتسىز قاچان بېرىپ تاپقان بار.

تۇغۇلغاندا تەڭ ئىدۇق تەڭرى ئالدىدا،
تەڭ ئەمەس بىز لېكىن دەۋر ئالدىدا.
كۆرەڭلەپ كەتمىگن ئامەتلىرىڭدىن،
تەڭ بولمىز ئاخىرى يەنە قەبرە ئالدىدا

مەجنۇنتال قەددىنى ئېگىپ مۇلايىم،
سۇ بەرگەن ئۆستەڭگە قىلىدۇ تەزىم.
سۈت بېرىپ ئۆستۈرگەن ئانا ئالدىدا،
بۇرچىمىز قانچىلىك ئويلايلى دائىم.

تاھىرغا ئۆزىنىڭ زۆھرىسى ياخشى،
مەجنۇنغا ھۆردىنىمۇ لەيلىسى ياخشى.
مىنىڭ بۇ سۆيگۈگە چاڭقاق قەلبىمگە،
ۋەتەن گۈلزارىنىڭ رەناسى ياخشى.

چۈننىڭ قاننى ئاينى ياپالماس،
چۈمۈلە ھارۋىنى يولدىن توسالماس.
ئالقانچە يەردىكى قۇياش نۇرىنى،
مىڭ ھارۋا تۇپىمۇ ھەرگىز كۆمەلمەس.

شادلىق بىلەن قايغۇ قوشكېزەك ئىمىش،
مۆلدۈرگە باھارۇ كۈز بىردەك ئىمىش.
ئۇتۇقتا يوق دېمە ئوڭۇشسىزلىقنى،
كەشلىك ھاياتى شۇ دېمەك ئىمىش.

ئالتۇن ھەل يالاتساڭ كېسەكتۇر كېسەك،
گەرھالۋا بەرسە ئىمۇ تېزەكلەر ئېشەك،
كۆرۈمسىز شۇ پىلە قۇرۇتغا باق ،
يەپ ئاددىي يوپۇرماق بېرىدۇ يىپەك،

كۆڭۈل بوستانغا جاھان سىغدۇ ،
جاھان تۇرماق ھەتتا ئاسمان سىغدۇ ،
مۇبادا رەشك - ھەسەت قاپلىسا ئۇنى ،
تېرىقنىڭ قاسرىقىمۇ ئاران سىغدۇ ،

سۇۋادان ترەككە تاش ئاتماس كىشى
سەۋەب شۇكى يوقتۇر ئۇنىڭ يېمىشى
يېمىشلىك دەرەخكە تەككەچ كۆپ تاياق ،
ھەمىشە يورۇق تۇرىدۇ بېشى.

ياشلىق ھەر كىشىنىڭ گۈلىستان بېغى،
ھەر تاڭدا بۇلبۇلنىڭ ناۋاكەش چېغى.
بىر قاچا سۈت بولسا بۇ ئۆمۈر دېگەن،
ياشلىقنىڭ شۇ سۈتنىڭ قايىمىقى، يېغى.

دۇئا قىلسا ھەر ۋاخ مۆمىن مۇسۇلمان،
تىلەيدۇ دوزاختىن بولماقنى ئامان.
ۋە لېكىن، دوزاخنىڭ ئۆزى ئېيتارمىش،
«مەن ئۆزۈم قورقمەن ناداندىن يامان».

بىر نادان ئۈگەتسە ساڭا دانىش
كۈلۈپ قويغىن سەن ئاڭا، قىلما كايىش.
ئىشەكنىڭ بىم ەھەل ھاڭراپ تاشلىشى،
ئاتوم دەۋرىدىمۇ، تۇرمۇشتا بار ئىش.

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت تىمىن

رۇبائىلىرى

1

مۇھەببەت ئىز قويماس كەش كىيىپ كېلەر

سېھىرلىك قارماقتەك كۆڭۈلنى ئىلەر

ئۇ شۇنداق ئوغرىكى ئوغرىلانغۇچى -

تەڭرىدىن ئوغرىغا شاپائەت تىلەر

2

شەرنى يەڭگەن ئەزىمەت شېرىن سۆزگە ئەل بولدى

يامغۇر سۈيىدىن قېچىپ يولۇقتىنى سەل بولدى

گۈزەللەرنى ئاختۇرۇپ، يۈرگەن ئىدى مەنسىتمەي

ئاخىرىدا تاپقىنى كۆزى ئەما «چەل» بولدى.

ئۆمۈر بىر دەرەختتۇر ، يېتىشتۈر مېۋە

ئەجر قىل «ئاغزىمغا ئۈجمە چۈش» دېمە

ئۆزگىنىڭ بېغدا يايىرىغان چىغىڭ

كۆرەلمەي ھەسەتتىن چىللىما دېۋە.

ئادەمنىڭ يۈرىكى قۇدرىتى چاغلىق
بۇ قۇدرەت مۆجىزى ئەقىلگە باغلىق
ئەقىلغۇ نېسىۋە ئادەملەر ئۈچۈن
ۋە لېكىن ئەل ئىچرە دانا ساناقلىق

بەش كۈنلۈك ئۆمۈر دەپ ئۈمىد ئۈزمىگىل
ۋە يانا ئۆلمەسكە پىلان تۈزمىگىل
ھاياتنى قەدىرلە، زىننەتلە، رەتلە
دەريادىن گۆھەر سۈز، لۆجە سۈزمىگىل.

كۆڭۈل گۈلشەن، كۆڭۈل غەزىنە،
 كۆڭۈل شەربەت، كۆڭۈل ئالەم،
 كۆڭۈلگە گەر گۈزەللىك ھەم
 كەرەملىك بولسا يار ھەمدەم.
 كۆڭۈل دەۋزەخ، كۆڭۈل زىندان،
 كۆڭۈل ئاغۇ، كۆڭۈل ئاپەت،
 كۆڭۈلگە گەر خۇنۇكلۇك ھەم
 قاباھەت پۈكسە ھەر ئادەم

سىرىڭنى ئېيتما دۈشمەنگە ،
 ئۇنى ھەم دوستقا پىنھان تۇت
 بەختسىزلىك بالا دەشتدە ،
 بىل يالغۇز دەرەختۇر قۇت
 رەقىبىڭ ئايلىنۇر دوستقا ،
 بولۇرلەر دوستمۇ ھەم دۈشمەن
 پەلەك ئايلانما چەرخى
 سەۋەب سورىساڭ : ئۇ تىلسىز بۇت .

تۇرغۇن ئالماس

روبائىلىرى

1

جاھالەت ئارماننى بوغدى قەپەستە،

يۈرەگىم سىقلدى بولدى شىكەستە.

شۇندىمۇ ئۆلمىدى قۇترىغان ۋىجدان،

ئوت چاچار زۇلمەتكە ئوتلۇق نەپەستە.

رەنجى تۇن كۆزلەر پاياندا
 كۆيۈپ ئۆچكەن قەدەر،
 قۇش كەبى پەرياتتا كۆڭلۈم
 سەن ئۈچۈن چىلاپ سەھەر...
 مەيلى ئىشقىڭ ۋەجدىن
 تاغلارچە كۈلپەت باسسۇمۇ
 زىكرى قىلغاي مەن ۋەتەن!
 دەپ تاكى دەم تارتقۇچە يەر.

زور ھاقارەت ئەر ئۈچۈن
ئالسا گەر قۇللۇقنى تەن،
جان نېمە؟ جاندىن ئەر زىر
ئەر ئۈچۈن بىلسەڭ ۋە تەن!
چۈنكى ئۇ - جەڭچى،

ھايات غازى، شېھىد تۇر يۇمسا كۆز...

شۇڭا ھازىر تۇرغۇلۇق

يۇيماققا ئارنى قان بىلەن.

غەنزات غەيۇرانى

روبائىلىرىدىن

1

بۇ دۇنيا ئىنسانغا قونالغۇ- ئۆتەك،
بەزىگە بەكمۇ تار، بەزىگە بەك كەك.
شۇ قىسقا ئۆتەك دە ھاياتلىق ئۈچۈن،
بولدۇ ئۈزلۈكسىز، توختىماستىن جەك.

مەن ئەمەس شائىر، لېكىن
شېئىرنى جان دەك سۆيگۈچى،
سۈيىدە لەيلەپ - چۆكۈپ،
ئوتدا شام دەك كۆيگۈچى.
چۈشسە گەر بېشىمغا كۈن،
ئېلىپ ئۇنىڭدىن كۈچ، چىدام،
ئاچ - زېرىن قالسام ئۇنىڭ
ئىلھامى بىرلەن تويغۇچى

قىلمىغان بولسام كەچۈر
قەدرىڭنى يۇرتۇم ئىلگىرى،
مەن ئۈچۈن گۆھەر بوگۈن
ھەتتا تېشىڭنىڭ ھەر بىرى.
مەيلى شاھ، مەيلى گاداي
بولسۇن، ۋەتەندىنمۇ مۇھىم
نەرسە يوق ئىنسان ئۈچۈن،
بىلدىم ئېنىق بارغانسېرى

كۆرمىسەم ھەر كۈن جامالىڭنى

ماڭا كۆز نە كېرەك،

ئېتىمسام ئىسمىڭنى تەكرارلاپ

ماڭا سۆز نە كېرەك.

تۇرمىسا قەلبىمدە گۈل قەددىڭ

كۈنۈ تۈن جان كەبى

بۇ ۋاپاسزلىق ماڭا بەرمەمدۇ

ئۆلگەندىن دېرەك

«ئاق» دېسە قۇندۇزنى باشلىق،
 مەن دېدىم: «قاردىنمۇ ئاق»،
 «ياش» دېسە ئاق باش موماينى
 ھەم دېدىم: «پاقلان بوۋاق».
 دەۋىرىپ دائىم ئاشۇنداق
 جىقلاپ نەپ ئالدىم، لېكىن،
 شەكلىم ئادەملىكتە قالدى،
 خىسلىتىم كەتتى يىراق.

ھۆركرەپ ئۆتتۈم ئەمەلنىڭ

بارىدا يولۋاس بولۇپ،

قايسى كۈن چۈشتۈم شۇئان

• ئۆچتى ئۈنۈم تىمتاس بولۇپ .

يا يۈرەكتىن ئالدى دەرد

دوختۇرغا سۆرەشتى، دەرىخ

ياكى كىردىم ئېتىكاپقا

ئەل ئارا چىقماس بولۇپ .

ئاھ، ئەجەب تارتتىم ئۇزۇن يىل

بىر پىراقنىڭ دەردىنى،

نە پىراق، راست گەپكە بولغان

ئىشتىياقنىڭ دەردىنى.

دېسە گەر «ماي» لايىنى ئەرباب،

دە «بۇ پاقلاڭ قۇيرۇقى»

تارتىمىغىن ھەرگىز مېنىڭدەك

سەنمۇ «ياق» نىڭ دەردىنى.

نە ئۈچۈندۇر ئاي جامالىڭدىن

تۇرار غەم-دەرد يېغىپ،

مىسلى چولپان كۆزلىرىڭدىن

نۇر ئەمەس ھەسرەت يېغىپ.

رازىدىم ئۇشبۇ ھاياتىمدا

ئەگەر كۆرسەم سېنىڭ

تۇرغىنىنى كۆزلىرىڭدىن

غەم ئەمەس نۇسرەت يېغىپ.

ئاھ، سېنىڭ ئىشىڭدا جانان،
 كۆيدى - ئۆرتەندى يۈرەك،
 بىلىمدىم ۋە سىلىڭگە يەتمەكلىك
 يولىدا نە كېرەك؟
 گەر بۇ ئىشقىم يولىدا كۆيسەم
 قورايدەك كۈل بولۇپ،
 مەن ئۈچۈن، ئاڭلا بۇ دەل
 ۋە سىلىڭگە يەتكەندىن دېرەك.

10

بولسا شاھ، چاشقان ئەگەردە

ئامتى ئوڭدىن كېلىپ،

ئايلىنار ئەتراپىدا شرپۈكلنىپ،

تەزىم قىلىپ.

«شاھىمىزنىڭ قۇدرىتىدىن يېرىلار

تاغۇ-تاشلار چاكو - چاك»،

دەپ چاپارمەنلىك قىلار

يولئاس جاھانغا جار سېلىپ .

كەلگىنىڭدە تۇنجى رەت

«كەلدەم، - دېدى، - مېھمان بولۇپ».

مەن دېدىم: «مېھمان ئەمەس،

ياق، كەل چوقۇم جانان بولۇپ» .

ئەمدى بىلسەم ئەي قەلەمقاش،

ئاشۇ چاغ كەلگەندە سەن،

تومۇرۇمغا قان بولۇپ

كىرگەنسەن جان بولۇپ.

12

ھەر سەھەر ئىسىمىڭنى دەپ

ئويغانغىنىمنى بىلىدىڭ،

ئوتقا چۈشكەن قىل كەبى

تولغانغىنىمنى بىلىدىڭ.

ئۆزگىلەر توي تارتىشىپ

ماڭغاندا شادلىق ئىچىدە،

مەنلا ھەسرەت بىرلە

«ئاھ!» دەپ قالغىنىمنى بىلىدىڭ.

13

بىر ئۆمۈر ۋە سىلگىنى دەپ
ئۆتتۈم، يېتەلمىدىم بىراق،
ئايلىنىپ كوچاڭدا يۈردۈم
يا كېتەلمىدىم يىراق.
كەتمىدىم، كەتمەيمەن ھەرگىز،
ماڭغىنىم ماڭغان مېنىڭ،
ئۇشبۇ يولدا تۇرسىمۇ
گەر قەدەمدە بىر تۇزاق.

14

ئامتىڭنىڭ بارىدا يانتاقنى

قىسساڭ گۈل بولۇر،

گەر ئېشەك مىندىك، قارايسەنكى

شۇئان دۇلدۇل بولۇر.

ئامتىڭ قاچقاندا ئىككى

چاڭگىلىڭغا ئالتۇن ئال،

سەن يۈمۈپ - ئاچقۇنچە چاڭگالنى

ئۇ ئالتۇن كۈل بولۇر.

15

بولمىغىن ھەيران بۇرادەر،
جاھان رەپتارىغا،
بەزىلەرنىڭ كۆلكىسى ھەم
بەزىلەرنىڭ زارىغا.
تويمىسا ئايرىملىرى بايلىق،
ھوقۇققا بىر ئۆمۈر،
كۆپلىرى شۈكرى قىلىپ
ياشايدىكەن يوق-بارغا.

16

بەزىلەر ئازراق ئەمەلنى ئۆتتى

ئەڭگۈشتە ر قىلىپ،

سانجىدى ئەل كۆكسىگە گويا

ئۇنى نەشتە ر قىلىپ.

ئاخىرى ئەل ئاھى تۇتقاچ

ئول «جانابلار» نى بوگون،

تاشلىدى رەسۋايسالەم

ھەممىدىن بەتتە ر قىلىپ.

قىلغىنىم يالغاننى راست،
 ئىكەن ۋاقتلىق ھادىسە،
 بىر مەھەل «بىگىسىم بۇ» دەپ
 كەتتىم كۆرەڭلەپ ھە دېسە.
 بولدى پاش ئەل ئالدىدا
 ئاخىر بۇ بىگىسىمنىڭ سىرى،
 مەن كەبى رەسۋا بولۇر ھەركىم
 ساختا شوھرەت ئىزدىسە.

ھەممىسى بولدى دېمە

راست گەپكە سەندەك ئىنتىزار،

بەزىلەر (تۇرمۇشتا) بار ئەكسىچە

راست گەپتىن بىزار.

چۈنكى، ئۇنداقلار قىلىپ تۆھمەت

ۋە يالغانى كەسىپ،

ئالدى نەپ بۇئىشتا قالتىس

سودىسى تاپقاچ بازار.

ماھىرى مەن كۆرسىتىشنىڭ
 تۈگمىنى تاغدەك قىلىپ،
 سۇ، گىياھسىز چۆلىنى گويا
 مېۋىلىك باغدەك قىلىپ.
 دىلدا غەم، كۆزلەرمۇ نەم
 بولغان مۇسبەت كۈنىنى،
 خۇددى ئايەم بولۇۋاتقان
 شاد-خۇرام چاغدەك قىلىپ.

زور ماھارە تئۇر كۆتۈرمەك
 تە خسنى قاملاشتۇرۇپ،
 پاختىدەك يۇمشاق قىلىپ قولنى
 يەنە مايلاپ تۇرۇپ.
 كۆزىتىپ دىققەت بىلەن
 ھەر دەم جاھان رەپتارنى،
 تە خسە ھەم ئەربابىنى ۋاقتىدا
 تۇرۇش ئالماشتۇرۇپ.

21

بارمدۇ دۇنيادا جاي سۆزى
شېكەر يالغانچى يوق؟
سۆزلىرى شېرىن لېكىن دىلى
زەھەر يالغانچى يوق؟
ماختىسا ئالدىڭدا، ئارقاڭدىن
پىچاق تەڭلەيدۇ،
ئىككى تىللىق، ئىككى يۈزلۈك
ھىيلىگەر يالغانچى يوق؟

دىلرەبا «سۆيگەن سېنى مەن»
 دەپ بولۇر ئۆلپەت ماڭا،
 ھەم دېگەن «ئۆمرۈمدە بۈكەلگەن
 ئېسىل پۇرسەت ماڭا.»
 ئاڭلىغانتىم سۆيگۈ ئىنسانغا
 ھالاۋەت بۇلقى،
 ئەكسىچە كەلتۈردى ئۇ دەرد
 ھەم ئېغىر كۈلپەت ماڭا.

ھېچ ئەمەس يەرشارى ئىشەت،

كەيپ - ساپا مەيخانسى،

بىلىشىز ئۆتكۈر رىقابەتتە

ھاياتنىڭ مەنسى.

مەيلى خالاڭ، خالىماڭ

باغلىق ئەمەس ئارزۇغا ئو،

ھەرقاچان دۇنيا دېگەن

مەڭگۈ رىقابەت سەھنىسى.

ماڭا تەقدىرىمدۇ جانان،
 سېنىڭ ئىشقىڭدا ئۆرتەنمەك؟
 كېچىلەر تولغىنىپ ھەريان
 كىرىپ يوتقانغا پۈركەنمەك؟
 جامالىڭنى كۆرۈش بىر رەت
 نېسىپ بولمامدۇ ئاشققا،
 پېشانەمگە پۈتۈلگەنمۇ
 جۇدالىق دەردىگە كۆنمەك؟

شادلنىپ سايرامدۇ بۇلبۇل

ئاڭا گۈلزار بولمىسا،

لالە ۋە سىلگە يېتە لەمدۇ ئۇ

بىدار بولمىسا.

قايسى مەقسەت بولغۇسى

ھەل بىرغنا ئارزۇ بىلەن،

جان تىكىپ ئېلىشقۇچى

باتۇر پىداكار بولمىسا.

دىلرەبا، كەتتىڭ مېنى
 ھەسرەت بىلەن داغدا قويۇپ،
 دىل سۇنۇق، روھۇم تۆۋەن،
 ھالىم خاراب چاغدا قويۇپ.
 بىللە چىققان سەيلىگە بىز
 بەل ئېشىپ، قىرلار ئېشىپ،
 ئاھ، ئەجەب قاچتىڭ بۈگۈن
 مېنى خەتەر تاغدا قويۇپ.

دىلرەبا، تۆت كۆز بىلەن
 كۆتتۈم سېنى تەشنا بولۇپ،
 كۆپ كۆتۈپ ھەسرەت چىكىپ
 گۈلدەك يۈزۈم كەتتى سولۇپ،
 قېنى ئېيت راست گەپنى بىر،
 ئەمدى مېنىڭمۇ كەلمسەڭ،
 تاقىتىم تاق بولدى،
 سەۋرىم كاسسى كەتتى تولۇپ.

ياشاشنى خالسا ھەر كىم
 ئۈزۈنراق ئۈشۈپ ئالەمدە،
 رىقابەت روھى مەۋج ئۇرغاي
 ئۇنىڭ قەلبىدە ھەر دەمدە.
 رىقابەتسىز ياشاش بەرھەق
 ماماتلىق يولى، يوق شۈبھە،
 ئۆتەر ئۇنداق ھايات جانسىز،
 ئۈمىدسىز غەمدە، ماتەمدە.

ئاھ، ئەجەب بولدۇم ئۇزۇن يىل
سۆيگۈ-جاناندىن جۇدا،
سۆيگۈ دەپ قالغاندىم تاس
بولغىلى جاندىن جۇدا.
بولمىسام دەيمەن جاھاننى
باسسىمۇ توپان سۈيى،
بۇ گۈزەل تۇپراق-دىيارىم
گۈل-گۈلىستاندىن جۇدا.

ئاتتىمۇ تاڭ، بولىدۇ كەچ، قارا
 دوستۇم، بولدى چۈش،
 «قانمىدىم ئۇيقۇمغا» دەپ ئۇخلاپ
 پېشىندە كۆرمە چۈش.
 بالىلار لەگلىكىدەك غۇر-غۇر
 شامالدا لەيلىمەي،
 تام تۇتۇپ ماڭساڭمۇ ئۆز پۈتۈڭ
 بىلەن ماڭ، يەرگە چۈش.

يوگمە چنى دېسە «رە يېھان»،
 زەپ ياراشقان ئات دېمە،
 ماختىنىپ لاڭقا ئېشەك «مەن
 ئات» دېسە، «سەن ئات» دېمە.
 پىتنە ئوقياسنى كۆڭلۈك
 ئۆزگىلەرگە تەڭلىسە،
 سۇندۇرۇپ تاشلا ئوچاققا،
 «قېنى چەنلەپ ئات» دېمە.

تاڭ سەھەر بېغىمدا بۇلبۇل
 شۇنچە مۇڭلۇق سايىردى،
 ئۇيقۇلۇق خامۇش دىلىم
 گۈلدەك ئېچىلدى، يايىردى.
 دەل شۇ چاغ قوشنام چىقىپ
 بۇلبۇلغا چەنلەپ ئاتتى تاش،
 سۇندۇرۇپ ئاھ گۈلىنى،
 بۇلبۇلنى شۇ باغدىن ئايرىدى.

ئۆمرىمىز ئۆتمەكتە خوش - شاد،

يەپ - ئىچىپ مېھمانلىشىپ،

ھەممە ئىش تېخنىكا بىرلەن

كەتتى بەك ئاسانلىشىپ.

بۇ كەبى دەۋران ئىچىدە

باشقىسىدىن نېمە غەم،

توي توگۈل، نە زىرمۇ بولغان

تۇرسا رېستۇرانلىشىپ.

ئۇستىسى مەن گەپ تېپىشنىڭ

ئارقىسىدىن كىشىنىڭ،

قىلغىنى بىر نۆرى ھەتتا

ئويلىمىغان ئىشنىڭ.

تۇتسا پەيزىم بۇ ھۈنەردە

دەپ بېرەلەيمەن شۇئان،

ئاشۇ كەڭ ھىمىت سېپىنىڭ

سانىمۇ تېپىشنىڭ.

چۈش كۆرۈپ تاپقان خەزىنەڭ
ئەتسى قوپقۇنچە يوق،
ئون تاغار قىلساڭ قۇرۇق گەپ
ئېغزىنى ئاچقۇنچە يوق.
ئۇنى ئالداپ، بۇنى بابلاپ
كېرىلىپ يۈرگەن بىلەن،
ئاشۇ قۇزغۇنچە ھاياتنىڭ
بىر يىلى بىر كۈنچە يوق.

36

توغرىمۇ قىلماق سۈكۈت
بىرلىكنى ۋەيران قىلسا «لىق»*،
توخۇ چاچقان دان - تېرىقتەك
ئەلنى سەرسان قىلسا «لىق».
كالتە پەم، ئەقلى كوتا،
جان باقتى ئەخمەقلەر توڭگول،
شەخسى نەپ، شۆھرەت ئۈچۈن
ئاقلىنى نادان قىلسا «لىق».

گېپى چوڭ، پاق-پاق بولار كەن

ئىشلىمە سنىڭ كاللىسى،

بولغىنى ئوخشاش يالغان

موللىنىڭ چوڭ سەللىسى.

ئارزۇيۇم شۇكى مېنىڭ، قالسا

بولۇپ بۇ ھالىمىز، :

ماختىنىپ ئەجداد بىلەن

بىخۇد ياشاشنىڭ پەللىسى.

رەڭ، بوياق بەرسەم رەسمگە
 كەتتى قالتىس يارشىپ،
 ئۇنى كۆرسەم، خالايق
 كۆردى قىزغىن تالىشىپ.
 ۋە لېكىن مەنمۇ ئۆزۈمنى
 دەل ئاشۇنداق بويسام،
 شۇ خالايق قالدى نەپرەت
 كۆزى بىرلەن قارشىپ.

ئىنسان دېگەن ھەممە
 قۇۋلۇق، شۇملۇقلارنىڭ پىرىمۇ؟
 زېمىن ئاشۇ شۇملۇقلارنىڭ
 ئۈنۈپ چىققان پىرىمۇ؟
 بوزەك قىلىش بىر-بىرىنى،
 كۈچلۈكلىرى كۈچسىزنى،
 ئەيىۋە نىئەت، ھاياتلىقنىڭ
 ماھىيىتى - سىرىمۇ؟

40

بولدۇ ھەر قانداق ئىشنىڭ

باشلىنىش ھەم ئاخىرى،

بولغىنى ئوخشاش سەپەرنىڭ

باشلىنىپ توختاش يېرى.

ۋەسلى دىدار پەيتى ئازقالدى،

چىدا گۈل مەشوقۇم،

سەن چىدام، تاقەت، شىجائەتنىڭ

ئەمەسمۇ دىلبىرى.

سوردىم تەكشۈردۈم ھەمدە،

يېزى يوق قش يوق ئىكەن،

توختىماستىن بىر ئۆمۈر

ئاغرىدىغان چش يوق ئىكەن.

«ئۈجمە پىش، ئاغزىمغا چۈش» دەپ

ياتسا گەر ئەخمەق، نادان،

ئاغزىغا ئۈجمە چۈشۈپ

ياشايدىغان ئش يوق ئىكەن .

پاھ، قاراڭ تۇرمۇش دېگەن
 شۇنداق كۆڭۈللۈك، ئەل بىغەم،
 كۈلكە كەتمەس چېپەرلەردىن،
 يوق پەقەت كۆزلەردە نەم.
 ياڭرىماقتا دورا ئېلانلىرى،
 جاندىن غەم يېمەڭ،
 ئىچۈرۈلسە ئۇ شۇئان
 تىرىلدۈرەر ئۆلۈكنى ھەم.

غازنى ئاتماستىن تۇرۇپ قورداق

ئۈچۈن قىلما سانا،

جۇل دېمەي كىي كىيىمىڭنى،

ئۇنى پات-پات يۇ، ياما.

تاج كىيسەڭمۇ ئوغرىلاپ سېنى

ھېچكىم شاھ دېمەس،

باشقىلارنىڭ نەرسىدىن

قىلمىغىن شۆھرەت-تەمە.

پاقنى پۈۋلەپ، ئۇنى ئاسمان
 پەلەك ئۇچتى دېسە،
 كىرىپنى قالتىس كۈلۈك* ھەم
 ئارغىماق پۇشتى دېسە.
 كەينىچە كۈلمەمدۇ ھەركىم
 تۇرسىمۇ تەڭلەپ قىلىچ،
 دۆڭنى ئالغان سارنى
 ئالەمچە زەپەر قۇچتى دېسە.

سادد بلىقتىن قوۋ سۆزىگە
 ھە دەپ قۇلاق سالغان قىز،
 سۆزلىسە شېرىن نۇتۇقلار راست
 دەپ چاۋاك چالغان قىز.
 ئالغىلى ئەمدى پۇشايماننى
 تاپالماستىن قاچا،
 كۆكتىكى غاز شورپىسىغا نان
 چىلاپ يەپ قالغان قىز.

ياز چناردەك تۇرۇپتۇ قىشىمۇ

قار لە يىلسى،

بەك كۆڭۈللۈككەن ئۇنىڭ

قىلسا تاماشا، سە يىلسى.

ئوخشىتىپ ئۆزىنى لە يىلگە

گىدە يىگەن سۇمبۇلنىڭ،

قارنى كۆرمەستىن تۇرۇپ

چىقتى سولۇپ ۋەللە يىلسى.

«غادا يغانغا غادا يغن
 بېشك كۆككە يە تگۈچە،
 ئېگىلگە نىگە ئېگىلگىن
 بېلىك سۇنۇپ كە تگۈچە».
 دېگە نىكەن دانالار
 تە تىقق قىلىپ ئىنساننى،
 مېشىش لازىم شۇ يولدا
 بۇ دۇنيادىن ئۆتكۈچە.

سورار بولساڭ ئەگەر مېنى،
مۇشەققەت چۆلدە بارمەن،
يولۇڭدا تارتقىم گەر ئاز،
يەنە تارتشقا تەييارمەن.
يېزىلغانىكەن پېشانە مگە
سېنىڭ يولۇڭدا ۋەيرانلىق،
مۇكاپات مەن ئۈچۈن جانان
بۇ يولدا قانچىلىك خارمەن.

مۇھەببەت يۇرتىدا كەزدىم،
 ۋاپا ئاتلىق جانان ئىزدەپ،
 نە جانان ئىنساندىن
 ئەقەللىي مېھرىبان ئىزدەپ.
 تاپالماستىن بولۇپ سەرسان
 ھاياتىم پەللىگە يەتتى،
 چۈشەندىمكى، يۈرۈپتۈرمەن
 ئۆزۈمدەك بىر نادان ئىزدەپ.

ئاي جامالىڭنى يوشۇردۇڭ
 شۇنچە يىل جانانە قىز،
 قىلدىڭ ھىجران چۆلىگە
 تاشلاپ مېنى ۋەيرانە قىز.
 چىقىمىغان بولسا ئېسىڭدىن
 ۋەدىمىز، قالما بولۇپ،
 سۆيگۈ بائىدا ماڭا چۆچەكتىكى
 ئەپسانە قىز.

چىقىلغان* چۈشسە بىردىنلا
 خۇشامەتنىڭ بىناسىغا،
 ۋابا تەگسە ئۇنىڭ ئاشنالىرى
 ھەتتا خۇداسىغا.
 تولاتتى بارچە كائىنات،
 كىشىلىك ئالىمى شۇندا
 ھاياتلىقنىڭ خوشال - ياڭراق
 ھۇزۇرلۇق كۆي - ناۋاسىغا.

ئۆزۈڭنىڭ ئەسلىي بىر تۇرسا،
ئۇنى «ئون» دەپ جاكار قىلما،
كىشىنىڭ ئونىنى «بىر» دەپ
ئوڭا جەبرۇ جاپا قىلما.
خەلق سەزگۈر، گۇۋاھ تارىخ،
ھامان بىر كۈن بولۇر سىر پاش،
نىيەتنى رۇسلا، بۇ بابتا يەنە
قايتا خاتا قىلما.

ياخشىنى «ياخشى» دېيىش
ئىنسانى خىسلەت، بىلگۈلۈك.
ئەكسىچە بولغاندا ئۇ
ۋىجدانى ئىللەت، بىلگۈلۈك.
مەيلى كىمىنىڭ بولسا ئەلگە
گەر مۇناسىپ تۆھپىسى،
بىلدۈرۈش ھۆرمەت ئۇڭا
بىر خىل پەزىلەت، بىلگۈلۈك.

كېرىلمە دەپ ھۇزۇرلاندىم
تېرىكتاپلىق غىزاسىدىن،
ھەزەر قىل ئاقىۋەت بىر كۈن
تۇتار ئەلنىڭ قىساسىدىن.
قۇتۇلدى قايسىبىر دەۋران
ھوقۇقنىڭ قازىسى ئاخىر،
ئۇ ئالەم يا بۇ ئالەمدە
ھامان تارىخ جازاسىدىن.

ئىناقلىق سۈيىگە پات-پات
 چۆمۈل، ئۆزۈڭنى پاك ئەيلە،
 نىزا باغرىغا دۇچ كەلسەڭ
 تىلىپ قىل پارە، چاك ئەيلە.
 ۋەتەن، مىللەت ئۈچۈن گەر
 تاغ يۇلۇش جېڭى زۆرۈر بولسا،
 بېغىشلا ھەممە بارىڭنى،
 يىگىتتەك ئىشتىراك ئەيلە.

كە چۆر، بىر مەرتە ئۆت
 ئەگەر بولسا گۇناھمدىن،
 خەۋەردار بىرلا سەن يالغۇز
 مېنىڭكى ئوتلۇق ئاھىمدىن.
 كېچىشكە رازى مەن جاندىن،
 جاناندىن، راھەتۇ شاندىن،
 پەقەت ئايرىلمىسام بولدى
 سېنىڭدىن - گۈل دىيارىمدىن.

نە ۋائى، لۇتقى، سەككاكى
 تەپەككۇر كۆكنىڭ ماھى،
 غەزەل دۇنياسىنىڭ ئۆلمەس،
 كۆمۈلمەس مەڭگۈلۈك شاھى.
 كىرىپ گۈلشەنگە «خەمسە»*
 پۇراپ گۈل يايىرسام بەزەن،
 «دىۋان»** شەربەتلىرى مەيدەك
 بەھوش قىلدى مېنى گاھى.

تەمە قىلما ئەجر قىلماي
 ھوسۇلدىن، كۆپ دارامەتتىن،
 «خىزىرنىڭ سۇپىسى» يەڭلىغ
 ئىلاھى غايىب ئامەتتىن.
 ئوتۇنچى قىسمىتى ياكى
 كېسەكچى «شۈكرى» سى ئەلا،
 خۇشامەتچى ئاتا قىلغان
 تاغارلاپ «ئالىي» ھۆرمەتتىن.

بۇ جاھاندا ھەممىدىن ئىنسانغا
 تەڭسىزلىك يامان،
 تۈگىمەي كەلدى بۇ تەقدىر
 زامانلاردىن زامان.
 ھەرنە ئىش بولغاندىمۇ ئىنسانغا
 تەقدىر شۇ ئىكەن،
 كۈچلۈكى ئوۋچى، دەرىخا...
 كۈچسىزى ئوۋكەن ھامان.

سېرىق قوشقاچمۇ سايرايدۇ،
 لېكىن زاتى ئەمەس بۇلبۇل،
 قىزىلگۈل يېنىدا ئۆسكەن قىياقنى
 كىممۇ دەرى ئۇ گۈل.

ئاتاق - شۆھرەتكە پەرۋانە
 بولۇپ ئوتدا كۈل بولما،
 تىلەپ ئالماققا پۇل ياخشى،
 لېكىن شۆھرەت ئەمەستۇر پۇل.

مېنىپ تۇلپارىغا ئىشقىنىڭ
 ئۇزۇن مەنزىلىگە ماڭغاندا،
 گويا گۈلخان كەبى شۇل
 ئىشقى ئوتى قەلبىمدە يانغاندا.
 دادام «ئوغلۇم بۇ يولدىن قايت،
 ۋاپاسىز ئۇ، بۆلەك يارتاپ»
 دېسە «ياق» دەپ مانا قالدۇم
 ئەجەبمۇ داغدا، ئارماندا.

خىيال، قىلمىشلىرىڭنى ھېچ مېنى

بىلمەيدۇ دەپ قالما،

مېنى ئۇ مەڭگۈگە شۇنداق

قېنىپ كۆلمەيدۇ دەپ قالما.

پەسىللەر ئالمىشار دائىم،

تەبىئەت قانۇندۇر بۇ،

زىمىستان كىردىمۇ ئاخىر

باھار كەلمەيدۇ دەپ قالما.

كىشى ئېيتقانى تەكرارلاش تېخى
 ھاھەت ئەمەس جايدا،
 قۇياش چىققاندا ئۆگزىگە
 چىراغ ياققانچىلىك پايدا.
 نەھاھەت يالتىراقلاتماق ئۈچۈن
 ئالتۇنغا ھەل ئىزدەش،
 ھامانە پارىقىرىق ئالتۇن ئۇزۇن
 يىل ياتسىمۇ لايدا.

جېدەل شوڭقاردىن ئەلگە
 ئىناقلىق كەپتىرى ياخشى،
 ۋاپاسز ھۆسنى چولپاندىن
 ساداقەت سەتلىرى ياخشى.
 قاناتتىن بىخەۋەر ئالدىن
 ئورۇنما كۆككە ئۇچماققا،
 ساۋات ئاچماققا قامۇستىن
 ئېلىپبە دەپتىرى ياخشى.

دېھقان «دەيمەن سورالسا گەر
 «جاھاندا نېمە ئەڭ چىڭ» دەپ،
 ئۇ چىڭلىق بابدا ئۈستۈن
 قۇيۇچ - گاڭدىن، بۇ ئەڭ چىڭ گەپ.
 مەگەردە ئاشۇ نەس يىللار* دېھقان
 بېشىغا چۈشكەن كۈن
 چۈشەر بولسا تەڭرىتاغمۇ كېتەتتى
 يۈز مېتىر پەسلەپ.

لېۋىڭدىن بال بېرىپ شۇل كەچ
 ماڭا شادلىق ئاتا قىلدىڭ،
 شۇ كۈندىن بېرى بىر دەردكە
 ئەجەبمۇ مۇپتلا قىلدىڭ.
 بۇلۇت كەينىگە مۆككەن
 ئاي كەبى چېرىڭنى كۆرسەتمەي،
 خىيال دەرياسىغا تاشلاپ
 يۈزۈمنى كەھرىۋا قىلدىڭ .

ئۆزۈمنى قانچە كۆپتۈرسەم
 ئەمەلدە يىگىلدىم شۇنچە،
 سولۇپ ياپراقلىرىم چۈشتى،
 لېكىن دېدىمكى مەن غۇنچە.
 ئىشەندۈرمەك ئۈچۈن بارلىق
 ھىيلەمنى ئىشقا سالساممۇ،
 بىلىپ قالدى نېتەي ئەل-يۇرت
 ئىكەن ئەخمەق ئەمەس ئۇنچە.

گۆھەر دەپ ئەسكى قۇم دۆڭنى
 كىگىز گۈرجهك بىلەن قازما،
 تەپەككۈر بېغى ئۇشبۇ دەپ
 ھاماقەت دەشتدە ئازما.
 قاچان ئالغان خېرىدارلار
 قۇرۇق ئۆپكىنى ماي بۇ دەپ،
 ئۆزۈڭنى نەقىش دەپ ئالداپ،
 ھاۋاغا كۈلدە خەت يازما.

ھاياتلىقتا قالدۇ ھەربىر قەدەمنىڭ ئۆزى،
شۇ ئۆز سېنىڭ ھاياتلىق، تارىخىڭنىڭ دەل ئۆزى.
خام ئويلىما ئۆزگىلەر بىلمەيدۇ دەپ سىزنى،
بار ساڭا قارايدىغان ھەتتا تامىڭمۇ كۆزى.

ماختالغاندا ئۇچمەن
 گويىكى بىر پەي بولۇپ،
 نۇرلىنىپلا كېتىمەن خۇددى
 تولۇن ئاي بولۇپ.
 دەپ تاشلىسا بىرلىرى
 ئەگەر نۇقسانلىرىمنى،
 يەپلاۋەتكۈم كېلىدۇ
 شۇندەك غەزەپكە تولۇپ.

ئۇستىسى مەن ئۆزگىنى شوتا

قىلىپ، ئۆزلەشنىڭ،

ھەممە يەردە، ھەر ۋاقىت

مەنپەئەتنى كۆزلەشنىڭ.

خەقنىڭكىنى «مېنىڭ» دەپ

كەلتۈرۈپ ئىسپات - دەلىل،

مۇشتلاپ تۇرۇپ مەيدەمگە

مۇنبەرلەردە سۆزلەشنىڭ.

نۇرلىنىدۇ قەلب چوقۇم ئىلمنى يار ئە يلسە،
ئىلم ئۈچۈن ئۇيقۇنى كۆپرەك بىدار ئە يلسە.
بېرىلىدۇ بە تەھقىق بىر كۈن ھېساب ئىلمىگە،
ساۋاتسىزنى «ئالىم» دەپ، ئالىمنى خار ئە يلسە.

ماختىدى سېنى ئۇ، دېمەك بىر گەپ بار،
يا سەندىن نەپ كۈتەر، يا سېنى ساتار.
مىسال بار «بولمىسا بىرەر بالاسى،
نېمىدەپ، غىڭ سايدا بۇ قۇيرۇق ياتار؟»

دېھقان دېمەك دۇنيادا
 ھاياتلىقنىڭ تۈۋرۈكى،
 ئەمگەك بىلەن تىنچ ۋە
 تەڭ ياشاش ئۇنىڭ تىلىكى.
 باشقىلارغا بىر ئۆمۈر
 نەپ بەرسىمۇ يەنالا،
 نەپ بەرسەم دەپ سوقدۇ
 ئالتۇندەك ساپ يۈرىكى.

كه لمسه ڄمۇ ئامرىقم،
 كه لگه نله رنى كۆرۈپ كەت،
 ئالمساڭمۇ ھېچنېمە،
 ئالغانلارنى كۆرۈپ كەت.
 گۆڭگۈرت دېگەن ئەسلى تاش،
 يانسا بەك تەس ئۆچمىكى،
 يانالمساڭ تاشچىلىك
 يانغانلارنى كۆرۈپ كەت.

باشقىلار ساڭا گەر قىلسا خۇشامەت،
دېمىگىن «ماڭا بۇ كەلگەن بىر ئامەت».
خۇشامەت ھېچقاچان بولمايدۇ قۇرۇق،
بار ئۇنىڭ كەينىدە بار چوقۇم نادامەت.

تۇرمۇشتا بار ئۇنىڭغا
 بۇنى چاقىدىغانلار،
 ئەمەل، مەنسەپ پۈتتۈرگەن
 لەۋنى ياقىدىغانلار،
 بىرەر جايدىن ئېچىلسا
 نەپ تۆشۈكى ئەگەردە
 شۇ تۆشۈكتىن يۈنىدەك
 سرغىپ ئاقىدىغانلار.

تۈزىتەلمەي ئۆزىمىزدىكى

ھەرخىل ئىللەتنى،

قۇتقۇزماستىن نادانلىق

سىرتىمىزدىن مىللەتنى.

ئۆتەرمىز مۇ چۈشەنمەي

«يارىتىشنى ياراتتىم،

يارىنىشنى ئۆزۈڭ بىل»

دېگەن ئۇلۇغ ھېكمەتنى.

كۈچلۈك مەن دەپ ئاجزنى

قىلما بوزەك، ھاقارەت،

دەپ ئويلما» ئۇندا يوق

قارشىلىققا جاسارەت».

بار ھاياتلىق يولدا

ھەتتا چۈمۈلدىمۇ

نى-نى يوغان نەرسىنى

سۆرەيدىغان ماھارەت.

ھوقۇق دەيدۇ: «مەن كۈچلۈك،

بۇيرۇقۇمدىن پۇل چىقار»،

پۇل دەيدۇكى: «مەن كۈچلۈك

ھوقۇقمۇ پۇلغا باقار.»

ۋىجدان دەيدۇ: «بەك شەيدا

بولۇپ كەتمە ئۇلارغا،

ئۇلارغا بەك شەيدالىق

تېگى يوق ھاڭغا تىقار.»

ماختىغاننى ماختايمەن
 يوقنىمۇ بار قىلىپ،
 نۇقساننى پەزىلەت،
 سارنى شۇڭقار قىلىپ .
 ھە-ھۇ بىلەن ئۆز ئارا
 قوللاپ چاپان يېپىشسا،
 كۆرسە تىكلى بولىدۇ
 ھىنگاننىمۇ نار قىلىپ.

رەھمەتلىك ئىدى ئۇ شۇنداق خوش چىراي،

بەزىلەر دەپ ئىدى ئۇنى «ماقۇلئاي»

بىر ئۆمۈر ماقۇل دەپ، ئۆلەر چاغدىمۇ

جان ئۆزدى بىچارە ماقۇلغا تويماي.

ھەققەت ئۈكەش ئەمەس

ئۇخلاپ قوپۇپ ساپقىلى،

پۇل ئەمەس بولىدىغان

ئوغرىلاپمۇ تاپقىلى.

بۇس چىقىرىپ سېستىپ

«ئىپار چاچتىم» دەۋالما،

بولمايدىغۇ يەل بىلەن

نجاسەتنى ياپقىلى...

تۆھپەم مېنىڭ يېنىقلىق
جىنچىراغنى پەرلىمەك،
ئادەت خۇنسا ئوغلۇمنى
ئەڭ يېتىلگەن ئەر دېمەك
ئاقىل بولغاچ بىلىمەن
ھازىر بازار چاققاننىڭ،
خىسلىتىمدۇر ئۆزگىنىڭ
جۇۋىسىدا تەرلىمەك.

دوستلۇق ئۈچۈن بەزىلەر
 ھەدەپ قوشاق قاتىدۇ،
 «دوست» دەپ تۇرۇپ دوستنى
 تۇيدۇرماستىن ساتىدۇ.
 بۈگۈن سېتىپ، ئەگەردە
 چۈشسە ئەتە ھاجىتى،
 غىشىپ كېلىپ كۈچۈكتەك
 ئايغدا ياتىدۇ.

ماختاپ سېنى ئۇچۇرسا
 ئۇ پوستۇڭغا كىرىپ،
 سۆزلىرىگە سېرىقمايدەك
 كەتمىگىن ئېرىپ.
 پەيتى كەلسە تۆھمەت
 بىلەن سېنى ئۆلۈمگە
 ئۇزىتىدۇ ئۆز ئۆيۈڭدە
 زىياپەت بېرىپ .

چۈشەنمەك تەس، تولمۇ
 تەس ئىكەن ئىنساننى،
 ئاۋۋال چۈشەن، كېيىن
 ئۆيگە باشلا مېھماننى.
 دوستۇم دېسە قاراچىغا
 كەتمە ئىشىنىپ،
 بۆرە قاچان بېقىپ
 بەرگەندى پاقلاڭنى؟

راۋاج تاپماس ئۆز ھەققىنى

چۈشەنمىگەنلەر،

خەق قىلغاننى قىلىشىغا

ئىشەنمىگەنلەر،

ئۆز نېنى ئۆزگىلەرگە

تارتقۇزۇپ قويۇپ،

ئاچ قالغاندا ئۇشبۇ ناننى

تەلەپ يېگەنلەر.

تۈنۈگۈنلا پە رۋاز ئىدىڭ سامادا،

ئۇچۇش ساڭا خاستە كلاكۆك ھاۋادا.

بۈگۈن غە مكن ئاپتوبۇستا، ئۆلە مسەن

ھارۋىغا چۈشۈپ قالساڭ ناۋادا.

هەيۋە بىلەن قول كۆتۈردۈڭ بوزەككە،

غەزەپ بىلەن سالدېڭ ھەتتا تەستەككە.

«ۋاي...» دېمىدى، بىر ئالايدى، ئويلما

شۇ ئالېيش كەلمەيدۇ دەپ كېرەككە..

ژورناللاردىن پارچىلار

1

تالە - تالە چاچلىرىڭ تالە
يۇمران لەۋلەر ياقۇت پىيالە
سەن ئۆزگىلەر ئۈچۈن بىر بەرگى
بولساڭ
مەن ئۈچۈن ئەبدىل ئەبەد
كۆكتە يۇلتۇز زېمىندا لالە

سۆيگۈ نېمە ، مۇھەببەت نېمە ؟
بۇنى جەزمەن بىلگۈم كېلىدۇ
كۆزلىرى ياش قىزلارنى كۆرسەم
تەلۋىلەپچە كۈلگۈم كېلىدۇ .
دەردى نېمە بىلگۈم كېلىدۇ .

قارىدىڭ كۆزۈڭدىن
چىقىلدى چاقماق
مەن كۆيۈپ بولدۇم كۈل،
سەن كەتتىڭ يىراق
ھەيرانمەن نېمىشقا
ئوت يېقىپ يۈردۈڭ ،
ئۆچۈرۈپ قويۇشنى
بىلمىگەن ئوماق

تەشنا ئىدىم «سۇ بەر» دېسەم، نىگارم
قويماي دېدى لېۋىم بىلەن سۇغۇرۇپ
لەۋلىرىمگە يېقىپ تۇرۇپ لېۋىنى
ئىلىۋاپتۇ يۈرىكىمنى سۇغۇرۇپ

تىرىكمۇ سەن ئۆلۈكمۇ يا؟
نىچۈن چىقمايسەن پىنھاندىن
قاچتىڭمۇ بارمۇ سەن ياكى
يۈز ئۆرۈپ پاك مۇھەببەتتىن

كۈرپىكىڭنى ئوق قىلىپ گويا
يۈرىكىمگە چەنلەپ ئاتسەن
لېكىن، ساڭا تىكسەم كۆزۈمنى
كۆزلىرىڭنى ئىلىپ قاچسەن

قەلبىمنى دائىم ئوۋلايسەن

ئۆچكەن ئوتنى قايتا ياقسەن

قولۇمنى سوزسام قاچسەن

ئېيتقنا، ھۆر - پەرى جىنمۇ سەن؟!

ئايلا نىسىمۇ ئۆتمۈشكە گەرچە
خىيالنىڭدىن كەتمەيدۇ شۇنچە
ئازابلىرى پاتسىمۇ جانغا
مۇھەببەت شېرىندۇر يەنىلا شۇنچە

قارىدىڭ بەكمۇ ئۇزاق
كۆردۈڭ كۆزۈمدىن نىمىنى
بايقىدىڭمۇ كۆزۈمدىن
ساڭا بولغان سۆيگۈمنى

قىزىپ قەلبىم قەبرىستانغا بىر قەبرە

كۆمۈپ قويدۇم كۆڭۈل سىرىمنى

ئاشكارا قىلىدىم ھەتتا بىر قەترە

قىيىنغان بولسىمۇ گەرچە بۇ جاننى

لېۋىڭگە لېۋىمنى ياقسام
لېۋىڭنى ئىلىپ قاچتىڭ
ئالقىنىڭنى قىلىپ پەردە
شۇئان يۈزۈڭنى ياپتىڭ

توختا جانان كەتمە ئالدېراپ

سۆيۈۋالاي يەنە بىر قېتىم

سۆيۈشلەرگە قانمىدى لېۋم

قېنىۋالسۇن ئاخىرقى قېتىم

چىدا لىمدىم ھېچ قاچان
سەندىن بىردەم ئايرىلىپ
چۈنكى قەلبىم قەلبىمگە
قايتۇ مەھكەم باغلىنىپ

تەنھا قالغان چاغلاردا ئۆزى
يۈرەمدىكىن خيال ئىچىدە
ئالداپ قويغان يارىنى بەلكىم
يۈرەرىنە قارغاپ ئىچىدە

ئىشەنمىسەڭ سۆيگۈمگە جىنم

قەسەم قىلىپ بېرەيمۇ ياكى

يا يۈرەكنى بېرەيمۇ يىرىپ

سەن قانائەت تاپقىچە تاكى

ئابراڭ ئېلىكتاپ بىلوڭى كەڭ تورداشلارنىڭ
تۈرلۈك كومپيۇتېر ئېلىكتاپلىرى، يانفون
ئېلىكتاپلىرىنى چۈشۈرۈپ كۆرۈشنى قارشى
ئالدىۇ. بىزنىڭ ئادرېسىمىز:

<http://ilkitap.blogbus.com>

2009-8-29